

گزارش

نبود تعادل توان صنعتی در مکانیسم تولید برق، به وزارت کشور و زمان ثبت‌نام کاندیداها رسید

ناترازی برق در فاطمی

شرق؛ در ۲۷ دی سال گذشته‌علی‌اکبر محرابیان، وزیر نیرو، گفت تابستان سختی در پیش است، اما هنوز بهار تمام نشده. تنگنای برق صنایع به قطع برق خانگی و قطع برق استادیوم فوتبال درست در بحبوحه بازی‌های حساس آخر فصل رسیده است. ماجرا به همین‌جا ختم نشده و دیروز برق ستاد انتخابات وزارت کشور مکررا قطع شد و صدای نامزدهای چهاردهمین دوره انتخابات ریاست‌جمهوری را درآورد.

صنعت برق در ایران این روزها گرفتار مشکلاتی ععیده است. بنا بر اعلام مجلس شورای اسلامی، دولت حدود ۱۲۵ هزار میلیارد تومان به شرکت برق به‌کار است و نهایتا با تصمیم مجلس قرار شد فقط ۳۰ هزار میلیارد تومان از این بدهی، آن‌هم از مسیر فروش اوراق پرداخت شود. کمی پیش مرکز پژوهش‌های مجلس در گزارشی، فهرست شرکت‌های زیان‌ده سال ۱۴۰۱ را منتشر کرد؛ فهرستی که نام نیروگاه‌های حرارتی تولید برق با ۲۳ هزار میلیارد تومان زیان، در صدر آن بود. این گزارش حاکی از آن بود که کشور در سال‌های آینده توان کافی برای تزریق گاز به نیروگاه‌های تولید برق را ندارد. بر این مبنا احتمالا برنامه‌های توسعه‌ای صنعت برق در صورت ادامه روند فعلی سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های تولید گاز، امکان تحقق ندارند؛ بنابراین در صورت تداوم روند کنونی و بازنشسته‌نشدن نیروگاه‌ها و تولید ۲۰ گیگاوات ظرفیت نامی حرارتی جدید تا تابستان سال ۱۴۰۴، کشور در آن تاریخ با کسری گاز روزانه حدود ۶۵ میلیون مترمکعب روبرو خواهد شد. گزارش بازاری پژوهشی مجلس نشان می‌دهد اقتصاد و ساختار معیوب صنعت برق موجب ایجاد شکاف قابل‌توجهی بین درآمدها و هزینه‌های این صنعت و انباشت بدهی‌های وزارت نیرو شده است. در واقع کمبود منابع مالی دولت منجر به انباشت بدهی به نیروگاه‌ها شده و به دلیل ناترازی مالی نیروگاه‌های کشور، طرح‌های توسعه‌ای نظیر ایجاد ظرفیت‌های جدید نیروگاهی، تبدیل نیروگاه‌های گازی به سیکل ترکیبی و توسعه نیروگاه‌های تجدیدپذیر به کندی پیش می‌رود. همین موضوع در سال‌های اخیر موجب تشدید ناترازی تقاضا و تولید برق در ایام اوج مصرف انرژی شده است.

هزینه‌های شرکت توانیر در سال ۱۴۰۱ حدود ۱۰۵ هزار میلیارد تومان بوده، در حالی که درآمدهای آن حدود ۷۳ هزار میلیارد تومان برآورد شده است. بنابراین این شرکت در سال ۱۴۰۱ حدود ۳۱.۶ هزار میلیارد تومان زیان به بار آورده که البته بخشی از آن به واسطه انتشار اوراق مالی اسلامی جبران شده است. در کنار این وضع، شرایط بخش خصوصی فعال در صنعت برق نیز ظاهرا چندان تعریفی ندارد. بازارترین مصداق آن این است که اخیرا بزرگ‌ترین نیروگاه خاورمیانه از سوی مهم‌ترین سهامدار آن برای فروش عرضه شده است؛ بانک دی اعلام کرده ۷۰ درصد سهامی را که از نیروگاه داموند در تملک دارد، به فروش می‌رساند. به گفته فعالان این حوزه به نظر می‌رسد این تصمیم بیشتر برای خلاصی از یک بنگاه زیان‌ده در صنعت برق گرفته شده و نمایانگر اوضاع تولید در کشور است.

بررسی صورت‌های مالی نیروگاه‌های خصوصی در نیمه اول سال جاری نشان می‌دهد سود دلاری این صنعت در شش ماه ابتدایی سال ۱۴۰۲ حدود ۱۵ میلیون دلار بوده است که این میزان نسبت به شش ماه ابتدایی ۱۱ سال گذشته افتی بی‌سابقه را نشان می‌دهد. در ششش ماه ابتدایی سال‌های اخیر سود دلاری این صنعت عموما بالای ۳۰ میلیون دلار بوده است.

در ۲۶ فروردین ۱۴۰۳ حمیدرضا صالحی، عضو اتاق ایران، در نشست هیئت نمایندگان اتاق ایران گفت: «هشت‌هزارو ۵۰۰ گیگاوات ناترازی برق در کشور داریم که در ۱۰ سال آینده عده‌ها بیشتر خواهد شد. از طرفی هرساله میزان مصرف برق هم بالاتر می‌رود و اگر فشارافزایی نکنیم وضعیت بدتر می‌شود. با وا تکلیف بر لزوم توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و صنعت گاز و برق، ادامه داد: «در ۱۵ سال گذشته سرمایه‌گذاری در حوزه برق و گاز انجام نشده و بستری هم برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی فراهم نشده است. برای همین در تابستان اسمال ناترازی بیشتر از قبل خواهد بود.»

نایب‌رئیس کمیسیون انرژی اتاق ایران در ادامه به وضعیت هشداردهنده ناترازی برق در شهرک‌های صنعتی اشاره کرده و گفته است: «در شهرک‌های صنعتی هم ناترازی وجود دارد و صنایع به برق نیاز دارند. این وضعیت در نواحی مختلف ایران دیده می‌شود؛ مثلا استان‌های فارس، تهران و یزد بیشترین ناترازی را در شهرک‌های صنعتی دارند. یکی از راه‌های کاهش ناترازی، توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر است. در اروپا حتی در منازل از انرژی‌های تجدیدپذیر استفاده می‌کنند. در ایران حداقل می‌توان این وضعیت را در حوزه صنایع بهبود داد.»

نایب‌رئیس کمیسیون انرژی اتاق ایران گفت: «برای اینکه تجدیدپذیرها در حوزه صنایع مورد توجه باشند، در آلمان دو میلیون خانه مجهز به نیروگاه‌های خورشیدی است. سهم ظرفیت برق تجدیدپذیر در ایران ۱.۳ درصد و سهم انرژی برق تجدیدپذیر ۰.۵۵ درصد است، اما ۳۰ درصد از کل برق تولیدشده در جهان در سال ۲۰۲۲ از منابع تجدیدپذیر بوده است.»

با این شرایط استهلاک زیرساخت‌ها اما مداخله دولت در قیمت‌گذاری صنعت برق و فقر سرمایه یک مانع بزرگ و اساسی بهبود زیرساخت‌های تولید انرژی و بیرون‌رفت از ناترازی محسوب می‌شود.

از آن هنگام که بازرگانی به معنی مبادله کالا در چارچوب تولید یا فرآورده‌های مازاد بر نیاز جوامع بشری شکل گرفت و موضوع مبادله کالا به کالا مقبولیت یافت تا بعدها که ضرب مسکوکات از جنس‌های مختلف نقره، مس، مفرغ یا دیگر موارد متداول شد، تقریبا هیچ تشکیلات نظام‌مندی در ابعاد کوچک یا بزرگ در قالب‌های متفاوت اعم از دولت‌شهرهای کلاسیک روم باستان تا دولت‌ها و حکمرانی‌های بزرگ و وسیع راسا وارد کار بازرگانی نشدن. یعنی تشکیلات سازمان‌یافته نظام‌مند دولت‌ها وظایف دیگری برای خود تعریف می‌کردند و به طور کلی و با تساهل باید گفت اغلب دولت‌ها فعالیت بازرگانی انجام نمی‌دادند، ولی تسهیلات و امنیت لازم برای فعالیت‌های مبادله‌ای و بازرگانی را برای مردمان خود فراهم می‌کردند و با حفظ امنیت مرزهای هم‌جوار، احداث جاده‌ها و مقابله با قطع‌الطریق و دسته‌جات راهزن یا مزداره با کشورهای هم‌جوار برای اینکه بازرگانان دو کشور با اطمینان خاطر کالاهای خود را در بازارهای کشور مقابل عرضه کنند، شرایط بازرگانی امن و آسان‌تر را به وجود می‌آوردند.

به عبارتی خلاصه و مختصر، دولت‌ها خود علی‌الرأس کار بازرگانی انجام نمی‌دادند. ادبیات کشور ما هم سرشار از اصطلاحات و لغاتی است که این موضوع را آشکار می‌کند. قافله‌ها، قافله‌سالارها و کاروان‌ها متعلق به مردم بودند که برای فروش کالا طی طریق می‌کردند و با ساتراپ‌ها و حاکمان محلی کنار می‌آمدند.

در کلام آخر، از وقتی که نظام بازرگانی با اتکا به جاده‌ها و راه‌های مواصلاتی زمینی یا آبی و دریایی سامان یافت و موضوع تجارت و بازرگانی و نهایتا اقتصاد یا آزادی کامل «لسه‌فر» به وجود آمد، تا آن هنگام که تلگراف به‌عنوان یک انقلاب شگفت‌انگیز بر بازرگانی داخلی و خارجی اثر معجزه‌آسا گذاشت، به‌تدریج دولت‌های لیبرال متکی بر اقتصاد کاملا آزاد بخش خصوصی از قرون ۱۶ به بعد به وجود آمدند، اما وضعیت نامناسب زندگی مردم در دولت‌های لیبرال، تشدید فاصله طبقاتی و گسترش نارضایتی توأم با جاذبه‌های اندیشه‌های سوسیالیستی موجب شد تا دولت‌های رفاهی (welfare states) بر اساس نظریات جان مینارد کینز، فیلسوف و اقتصاددان برجسته قرن بیستم، در قالب نوعی از اقتصاد لیبرال متمایل به سوسیالیسم بر سر کار آمدند که البته چندان هم موفق نشدن.

در این چهار قرن و با همه تحولاتی که در اقتصاد سیاسی حاصل شد، دولت‌ها همان‌گونه که گفتیم، هیچ‌کدام خود کار بازرگانی نمی‌کردند و کمترین دخالت را در این امر داشتند. حتی در مواقعی از تاریخ کشورها، آن هنگام که خود بازرگانان قدرتمند شاکله دولت‌ها را به وجود می‌آوردند، اختیارات بازرگانی را هرگز به دولت‌ها نمی‌دادند؛ یعنی همواره اصل مالکیت در حوزه بازرگانی رعایت می‌شد و خدشه‌ناپذیر بود.

پس دولت با سرمایه ملت، حال از هر طریقی که کسب سود بود، کار تجاری یا بازرگانی نمی‌کرد و اصولا برای دولت مذموم بود که به این فعالیت بپردازد. حتی اشراف و زمین‌داران بزرگ در قرون هفدهم و هجدهم میلادی که فعالیت‌های بازرگانی و تجاری یا خریدوفروش کالا عمومیت یافت، به نوعی این فعالیت اقتصادی و بازرگانی را در شان خود نمی‌دانستند و آن را در فضای فرهنگی اشراف، تقبیح و فعالیتی سودجویانه به شمار می‌آوردند و به عبارتی، دولت‌ها و طبقات اعیان و اشراف وارد کار بازرگانی داخلی و خارجی نمی‌شدند.

این روند و جایگاه برای دولت‌ها تا انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ و غلبه بلشویک‌ها به رهبری لنین و تثبیت موقعیت جانشین

دولت‌ها اصولا نمی‌توانند بازرگانان خوبی باشند

منصورانصاری

آن یعنی استالین ادامه یافت و سپس در کشور اتحاد جماهیر شوروی اولین اقتصاد و بازرگانی تمام‌عیار دولتی به وجود آمد.

گرچه قانون موقت «نپ» در همان سال‌های بعد از ۱۹۲۱ و کنگره دهم حزب کمونیست طبق نظر لنین درجه کوچک و محدودی برای بازرگانیی بخش خصوصی به وجود آورد، ولی اقتصاد و بازرگانی داخلی و خارجی این کشور در اشکال مختلف به صورت همه‌جانبه دولتی شد و اولین اقتصاد و بازرگانی دولتی در جهان به وجود آمد. بعد از آن نیز چند کشور دیگر مانند چین و کوبا با این شیوه بازرگانی کشور خود را اداره می‌کردند و البته کشورهایی با اقتصاد شبه‌سوسیالیستی و در قالب اقتصادهای نیمه‌دولتی نیز به وجود آمدند.

این نوع از اقتصاد و بازرگانی بعد از به قدرت رسیدن میخائیل گورباچف، مبدع دو مفهوم گلاسنوست (شفافیت یا چشم شیشه‌ای) و پروستریکا (اصلاحات و بازسازی اقتصادی)، به‌تدریج از دایره قدرت دولتی و حزب کمونیست خارج شد و طبق قانون اساسی به شوراهای نیمه‌جان آن زمان واگذار شد. بازرگانی و تجارت -گرچه با نقش نظارتی سازمان قدرتمند و پنهان مخوف ک‌کب آن زمان حکومت شوروی- اما به هر حال در اختیار بخش خصوصی و البته تشکیلات مخفی این سازمان و بعضی از اعضای آن قرار گرفت. با روی‌کارآمدن یلتسنین و بعد از آن پوتین که عملکرد اقتصادی بازارمحور داشتند، اقتصاد و بازرگانی تمام‌دولتی شوروی به‌کلی در سراسر روسیه و کشورهای اقماری پیشین روسیه کنار گذاشته شد.

با این توصیف مفصل و تاریخی از نقش دولت و بازرگانی دولتی بر آن بودیم که تاکید کنیم دولت‌ها همواره در تاریخ، نقش چندان مستقیمی در بازرگانی ایفا نمی‌کردند و در کشوری مثل شوروی سابق نیز پس از ۷۰ سال، با به وجود آمدن فساد گسترده در میان کارمندان دولت و حزب کمونیست، اقتصاد بسته دولتی این کشور به بن‌بست رسید و شکست خورد و این کشور که خود را دولت شوروهای مردمی می‌نامید، پس از خسارت‌های هنگفت به اقتصاد ملی، با کاهش شدید کمیت و کیفیت تولید و ثروت و اقتصادی ضعیف و ناتوان مواجه شد، به گونه‌ای که تولید گندم و نان به مسئله اصلی این کشور تبدیل شد.

اما همین کشور که در یک دهه بعد از انقلاب ۱۹۱۷ به یک اقتصاد و بازرگانی دولتی مطلق فراروییده و به‌تدریج در حین و پس از فروپاشی، در معرض گرسنگی شدید و کمبود نان قرار گرفته بود، توانست با تغییر ساختار اقتصاد و بازرگانی دولتی به آزاد، به بزرگ‌ترین کشور صادرکننده گندم جهان تبدیل شود و هم‌اکنون علاوه بر تأمین نیاز مردم خود، یکی از قدرتمندترین کشورهای تولیدکننده غلات و محصولات کشاورزی است.

به عبارتی، وقتی کشور شوروی از قیدوبند و نوعی اسارت و سیطره اقتصاد و بازرگانی دولتی و البته از تعهداتی در قبال کشورهای برادر و هم‌پیمان مثل کوبا از یک سو و کشورهای توسعه‌نیافته زیرمجموعه اتحاد جماهیر شوروی مانند قرقیزستان از سوی دیگر رها شد، توانست در حوزه اقتصاد جهانی در بسیاری زمینه‌ها به‌ویژه در فرآورده‌های کشاورزی رقابت و برابری کند.

علاوه بر دلایل تاریخی که برشمرده شد، باید گفت: اصولا دولت‌ها اسیر فشارهایی هستند که ساختاری‌اند و گریزی از آن ندارند. در کشور ما به‌واقع دولت‌های بعد از انقلاب خود را اسیر مخمصه‌ای کردند که ظاهرا بیرون‌رفت از آن امکان‌پذیر نیست؛ یعنی خود را وارد نوعی از مناسبات اقتصادی و بازرگانی و تعهدات منطقه‌ای و بین‌المللی کرد که در حوزه اقتصادی نه یک ساختار تمام‌عیار دولتی دارد و نه یک اقتصاد آزاد با ویژگی‌ها و ملاحظات داخلی و خارجی برای سرمایه‌گذاری و توسعه، بلکه شرایط دنگانه‌ای فراهم شد که سرمایه‌گذار و فعال اقتصادی و بازرگانی بخش خصوصی ناگزیر بود از راهرو تنگ و تاریکی که دولت برای اقتصاد به وجود آورده بود، عبور کند.

سرمایه‌گذار داخلی و در مواردی خارجی، باید قبل از هر اقدامی به انواع و اقسام مجوزهای اغلب سلیقه‌ای مجزه و سپس به دلیل دریافت ارز دولتی وارد شرایط قیمت‌گذاری و حضور در بازار داخلی با رعایت قیمت‌های مصوب شود یا اگر صادراتی انجام می‌داد، باید ارز حاصل از آن را در چارچوب ضوابط دولتی به خزانه کشور بازگرداند که غالیا این اتفاق از سوی سرمایه‌گذار صادرکننده با کمترین میزان ممکن انجام می‌گرفت. درعین‌حال به دلایلی که گفته شد و اینکه دولت در مدت چهار دهه در این معادله مداخله‌گر اصلی بود، امر بازرگانی با انواع بخش‌نامه‌ها و تعرفه‌های موقتی، زودگذر و مقطعی مواجه بود؛ بنابراین این شیوه دنگانه اقتصاد نیمه‌دولتی برای سرمایه‌گذار بخش خصوصی در عرصه بازرگانی داخلی و خارجی کاهنده و در نهایت بازدارنده بود؛ درحالی‌که دولت، خود و در کنار نهادهای غیررسمی با دست باز و ارزهای دولتی فراوان و راحت به کار بازرگانی داخلی و خارجی می‌پردازد.

شرکت‌های عظیم و بزرگی مانند شرکت بازرگانی دولتی، شرکت پشتیبانی امور دام، جهاد استقلال و مؤسسات کوچک و بزرگ دیگری به نمایندگی از دولت و طبق سفارش وزارت جهاد کشاورزی و در دوره‌هایی وزارت بازرگانی که بعدها صمت نامیده شد، بخش عمده بازرگانی را بر عهده داشته و هنوز هم دارند؛ بنابراین سهمی برای بخش خصوصی برای اینکه با ابتکار عمل چیدن دار فعالیت‌های بازرگانی شود، باقی نمی‌ماند. در میان شرایطی و در ۴۰ سال گذشته، دولت‌ها، کار به خاطر ملاحظاتی که دارند، غالیا با زبان‌های هنگفت مواجه هستند و منابع ملی تلف، توسعه بازرگانی به فراموشی سپرده شده و سیاست تأمین نیازهای مقطعی، محور فعالیت‌های بازرگانی قرار گرفته است.

پایان سخن اینکه بازرگانی بسته دولتی همواره با شکست مواجه بوده است. این بحث منهای موضوعات رانت‌خواری، رانت‌جویی و فساد در لایه‌های مختلف فعالیت‌های بازرگانی دولتی و یک تحلیل ماهوی تاریخی برگرفته از تجارب بسیار زیادی در صحنه جهانی است که اصولا دولت‌ها نمی‌توانند بازرگانان خوب و موفقی باشند. یک کارمند دولت، خواه در سطوح بالا و ارشد و خواه در سطوح پایین، هرگز مانند بازرگانی نیست که دلسوز و کنجبان مال خود است و انگیزه‌ای برای حفظ مال دیگری ندارد. او در ساعات اداری مقرر و در چارچوب وظایف محوله کار می‌کند و به خلاقیت فکری و جلوگیری از ضرر و زیان بازرگانان نمی‌اندیشد. نه در یک فعالیت بازرگانی سودآور تغییری در حقوق و مزایای او حاصل می‌شود جز چند ساعت اضافه‌کاری و نه در صورت زیان، جایگاه خود را از دست می‌دهد؛ پس انگیزه‌ای جدی ندارد. اما برای بازرگان بخش خصوصی و همه شرکا، تفاوت موضوع از زمین تا آسمان است.

شرق

خبر

هدف‌گذاری سازمان منطقه آزادروند برای صادرات یک میلیارددلاری

مدیرعامل سازمان منطقه آزاد اروند با حضور در برنامه تلویزیونی بازتاب، ضمن تشریح وظایف و عملکرد این سازمان گفت: هدف‌گذاری صادرات در سال ۱۴۰۳ تا مرز یک میلیارد دلار خواهد بود.
علی زارعی در این برنامه گفت‌وگومحوور که از سیمای مرکز آبادان پخش شد، با بیان اینکه هدف‌گذاری سال ۱۴۰۳ برای صادرات تا مرز یک میلیارد دلار خواهد بود، بیان کرد: در سال گذشته ۶۲۰ میلیون دلار صادرات عبوری از مرز شلمچه و بنادر آبادان و خرمشهر انجام شد و بیش از ۲۲۰ میلیون دلار از محصولات تولیدی منطقه آزاد اروند نیز از درگاه‌های یادشده به خارج از کشور صادر شد. او درباره رفع موانع تولید و مشکلات تولیدکنندگان و شرکت‌های صنعتی مستقر در سایت‌های صنعتی منطقه توضیح داد، تمام تلاش و همت سازمان منطقه آزاد بررفع موانع جهت گسترش فعالیت‌های تولیدی و صنعتی است.
مدیرعامل سازمان منطقه آزاد اروند تصریح کرد: با توجه به نام‌گذاری سال جدید تحت عنوان «جهش تولید با مشارکت مردم»، امیدواریم بتوانیم تولیدات منطقه را افزایش دهیم که اگر این مهم محقق شود، اشتغال‌زایی برای ساکنان منطقه نیز افزایش پیدا خواهد کرد.

صدر احکام همسان‌سازی حقوق بانزشتگان: به‌زودی

رئیس سازمان برنامه و بودجه اعلام کرد «با ابلاغ قانون بودجه، در حال تنظیم احکام حقوقی بانزشتگان هستیم و جلسات با صندوق‌های بانزشتستگی شروع شده که در روزهای آینده تکمیل خواهد شد.» داوود منظور، رئیس سازمان برنامه و بودجه، در یک نشست خبری توضیح داد: در قانون برنامه توسعه هفتم برای بخش‌های دولتی بودجه‌ای در نظر گرفتیم تا به صورت مداوم و بدون خلل حقوق پرداخت شود، به‌طوری‌که در سال اول ۴۰ درصد و در دو سال بعد هم ۶۰ درصد اجرائی شود که منابع آن در قانون بودجه امسال دیده شده است.

معاون رئیس‌جمهور افزود: در بودجه امسال یک درصد به مالیات بر ارزش افزوده اضافه کردیم تا از این محل ۵۰ هزار میلیارد تومان به حقوق بانزشتگان اختصاص پیدا کند. منظور تاکید کرد: با ابلاغ قانون بودجه، در حال تنظیم احکام حقوقی بانزشتگان هستیم و جلسات با صندوق‌های بانزشتستگی شروع شده که در روزهای آینده تکمیل خواهد شد. مقدمات اجرای همسان‌سازی حقوق بانزشتگان را انجام می‌دهند و از ابتدای سال اجرائی خواهد شد.

آگهی فراخوان برگزاری مناقسه عمومی یک مرحله ای (همزمان با ارزیابی کیشی)

شهرداری اهواز در نظر دارد پروژه های مشروحه ذیل را از طریق مناقسه عمومی با حداقل رتبه ۵ نیرو و شرکت های دارای صلاحیت مدیریت و برنامه ریزی به شرکت های واجد شرایط واگذار نماید.

ردیف	عنوان مناقسه	مبلغ برآورد(ریال)	مبلغ تضمین %/ شرکت در مناقسه
۱	احداث دو نیروگاه خورشیدی به ظرفیت کلی ۱۵۰ کیلووات جهت ساختمان شهرداری مرکز و معاونت معماری و شهرسازی (به روش EPC)	۵۷/۵۰۰،۰۰۰،۰۰۰	۲/۱۸۷۵/۰۰۰،۰۰۰

از پیمانکاران واجد شرایط دعوت به عمل میاید، جهت دریافت اسناد مناقسه از تاریخ ۱۴۰۳/۱۳/۱۴ لغایت ۱۴۰۳/۲۳/۱۴ تا به سامانه تدارکات دولت(ستاد) به آدرس **www.setadiran.ir** مراجعه نمایند.

- در شرایط یکسان اولویت با پیمانکاران بومی خواهد بود.
- آخرین مهلت قبول پیشنهاد های مناقسه گران از آخرین روز دریافت اسناد به مدت ۱۰ روز کاری در سامانه ستاد است ، حداکتر مهلت بازگرداری اسناد در سامانه ستاد تا روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۳/۴/۶ ساعت ۱۹ می باشد. ضمنا آخرین مهلت تحویل پاکات فیزیکی تا قبل از پایان وقت اداری روز شنبه مورخ ۱۴۰۳/۴/۹ می به اداره قراردادها واقع در ساختمان شماره ۳ شهرداری می باشد.
- لازم به ذکر است مراحل برگزاری مناقسه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد قیمت می یبایست از درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) **www.setadiran.ir** به آدرس مذکور صورت پذیرد و مناقسه گران در صورت عدم عضویت قبلی مراحل ثبت نام را در سایت مذکور و دریافت گواهی امضا الکترونیکی (توکن) را جهت شرکت در مناقسه را محقق سازند.
- پرداخت هزینه انتشار آگهی و وجوه قانونی سامانه ستاد به عهده برنده مناقسه می باشد.
- پیشنهاد قیمت ها در صورتی قابل بررسی می باشند که اسناد فیزیکی قبلا در سامانه ستاد بارگذاری و مورد تایید باشند.
- شهرداری در رد یک یا تمام پیشنهادات مختار می باشد.
- مبلغ ضمانتنامه شرکت در مناقسه پنج درصد مبلغ اولیه می باشد که می بایست به یکی از دو طریق ذیل ارائه شود.
- (الف) قیض ارزیزی مبلغ فوق به حساب ۰۲۰۳۹۹۴۳۹۸۰۰۱ شهرداری اهواز نزد بانک ملی به نام شهردار اهواز
- (ب) به صورت ضمانتنامه بانکی به نام شهرداری اهواز و به مدت سه ماه از تاریخ افتتاح پیشنهادها.
- توضیح:** محل اعتبارات این مناقسه از بودجه جاری شهرداری(منابع داخلی) می باشد
- برندگان اول و دوم مناقسه هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد.
- تاریخ برگزاری کمیسیون مناقسه روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۳/۴/۱۰ ساعت ۱۱ صبح در محل ساختمان شماره ۳ شهرداری (اداره قرارداد ها) می باشد.
- نتیجه کمیسیون مطابق آیین نامه معاملات شهرداری تهران(کلاسشهر) اعلام خواهد شد.
- به استناد بند ۵ ماده ۱۱ آیین نامه معاملات شهرداری تهران (کلاسشهر) ، میزان تضمین حسن انجام تعهدات قرارداد معادل ۱۰٪ مبلغ قرارداد می باشد.
- شرکت در مناقسه و دادن پیشنهاد به منزله قبول شروط و تکالیف شهرداری موضوع ۱۰ آیین نامه معاملات شهرداری تهران (کلاسشهر)
- به برنده مناقسه پیش پرداخت داده نخواهد شد.
- کلیه شرکت های محروم از اجرای کار، حق شرکت در این مناقسه را ندارند.
- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقسه مندرج شده است.

شناسه آگهی : ۱۷۲۷۱۲۷